

نام کتاب: بایه المکمة، از اول مرحله هشت تا پایان کتاب

لطفاً به همه سؤالات تستی و سوال تشرییحی پاسخ دهید، در صورت پاسخ به همه، به سوال آخر نمره داده نمی شود (تستی ۱ و تشرییحی ۲ نمره)

سؤالات تستی:

۱. عبارت «تقدم علل القوام على معلولها» بیانگر تعریف کدامیک از اقسام سبق است؟ د ۱۴۴

- د. بالماهیة ج. بالطبع ب. بالدھر أ. بالعلیة

۲. از نظر مرحوم مصنف بین سکون و حرکت ب ۱۰/۱۵ ۱۶۶ ع ۱۱

- ب. تقابل عدم و ملکه وجود دارد ج. تقابل تضاد وجود دارد د. تقابل تضایف وجود دارد

۳. کدام گزینه، دیدگاه منسوب به حکما درباره صفات حقیقی واجب تعالی است؟ أ ۲۰۱ ع ۱۱

- ب. زائد بر ذات و لازمه ذات هستند ج. زائد بر ذات و حداثند د. ذات، نائب مناب صفات است

۴. بین مفهوم «وحدت» و «وجود» چه نسبتی برقرار است؟ ب ۱۲۸

- ج. تساوق د. عموم و خصوص مطلق ب. تباین

سؤالات تشرییحی:

۱. وجه انحصار تقابل در چهار قسم را بیان کنید. ۱۳۴ س ۱۵۱

متقابلین اگر هر دو وجودی باشند یا این که هر کدام از آن دو بالقياس به دیگری معقول است مثل علو و سفل در این صورت متضادان هستند (قابل التضایف) یا این که هر کدام نسبت به دیگری معقول نیست در این صورت متضادان هستند (قابل التضاد) ولی اگر یکی از دو عدمی بود (چون تقابل بین دو عدم معنی ندارد) یا این است که موضوع قابل برای هر دو هست که در این صورت تقابل عدم و ملکه هستند یا اینکه موضوع قابل برای هر کدام نیست که در این صورت متناقضان هستند (قابل التناقض)

۲. در حدوث ذاتی موجوداتِ امکانی گفته می شود: «لیس لها فی ماهیتها وحدَ ذاتها إلَّا العَدْم»؛ چگونه این سخن با سخن دیگر: «الماهیة فی حد ذاتها لا موجودة ولا معدومة» قابل جمع است؟ ۱۴۷ ۹/۳ (ع: ۳ د: ۴)

وقتی گفته می شود «الماهیة ليس فی حد ذاتها لا موجودة ولا معدومة» یعنی عدم بالحمل الأولی درون ذات ماهیت من حيث هی اخذ نشده است. اما در حدوث ذاتی وقتی گفته می شود لیس لها فی ماهیتها وحدَ ذاتها إلَّا العَدْم یعنی ماهیت ها بالحمل الشایع و در فرض عدم مرجح وجود، معدومند.

* عرف المعلم الأول الحركة بأنّها «كمال أول لما بالقوة من حيث إنّه بالقوة». ۱۰/۳ (ع: ۲ د: ۳) ۱۵۳

۳. با توجه به تعریف ارسسطو از حرکت، مقصود از «كمال اول» و قید «من حيث إنّه بالقوة» چیست؟

كمال اول: در مقابل کمال ثانی است، تمکن و وصول به منتهی، کمال ثانی برای متحرک است؛ و سلوک (حرکت) کمال اول برای او محسوب می شود. من حيث إنّه بالقوة: وقتی متحرک شروع به حرکت می کند، کمال اول برای او تحقق می یابد لکن لا مطلقاً بل من حيث إنّه بعد بالقوة بالنسبة إلى الكمال الثاني.

* يمكن أن يستدلّ على الحركة في الجوهر بأنّ وجود العرض من مراتب وجود الجوهر من حيث كون وجوده في نفسه عين وجوده للجوهر، فتغيّره وتجددّه تغيّر للجوهر وتجددّ له. ١٦١ س ١٥٢
٤. استدلال مطرح در متن برای حرکت جوهری را تبیین کنید.

وجود عرض از مراتب وجود جوهر است - وجود عرض، وجود لغیره است (وجودش برای جوهر است)؛ پس از تغیّر در وجود عرض تغیّر در وجود جوهر را هم می‌فهمیم.

* العلم بالتغيير غير تغيير العلم، والمتغير ثابت فى تغيير لا متغير؛ وتعلق العلم به، أعني حضوره عند العالم، من حيث ثباته لا تغييره؛ وإنّ لم يكن حاضراً، فلم يكن العلم حضور شىء لشيء؛ هذا خلف. ١٧٨ (ع: ٣ د: ٤)

٥. با توجه به عبارت، چگونه تغیّر در علم جزئی، موجب مادی بودن علم جزئی نیست؟

در علم جزئی، ما علم به تغیّر داریم نه اینکه نفس علم ما متغير باشد تا لازمه آن مادی بودن علم جزئی باشد. به عبارت اوضح: علم به تغیّر داریم، متغير ما نیز از این جهت که متغير است، ثابت است نه متغير، و علم ما به متغير نیز از همین جهت به او تعلق می‌گیرد یعنی از جهت ثباته في تغييره؛ لذا شرط علم که حضور شىء لشيء است حاصل است و الا اگر جنبه ثابت او ملاحظه نشود، این حضور اتفاق نمی‌افتد و علم حاصل نمی‌شود.

* إنَّ لل مجرَّد تمام ذاته إمكان أن يعقل كلَّ ذات تام يمكِّنه أن يعقل وما للموجود المجرَّد بالإمكان فهو له بالفعل، فهو عاقل بالفعل لكلَّ مجرَّد تمام الوجود. ١٨٨ س ١٥١

٦. عبارت را توضیح دهید.

مجرَّد چون تمام الذات است، هر كمالی که برایش بالامکان ثابت است برای او فعلیت دارد که بنا بر این عاقلیت او بالفعل است نسبت به هر مجرد تمام الوجودی.

* قيل: إن المراد من قول السوفسطي: «أنا وإدراكاتي وماوراء ذلك مشكوك» أن من المحتمل أن لا تنطبق الصور الظاهرة للحواس بعينها على الأمور الخارجية، بما لها من الحقيقة. وفيه أن الإدراكات إذا فرضت غير كافية عما ورائها، فمن أين علم أن هناك حقائق وراء الإدراك لا يكشف عنها الإدراك. ١٨٥

٧. فهم قائل مذكور از کلام سوفسطی و اشکالات مصنف را توضیح دهید.

فهم قائل: منظور سوفسطی انکار واقعی بودن علوم است نه انکار واقعیت به عبارت دیگر نمی‌داند علومش با آن واقعیت‌های عینی مطابق است یا نه. اشکال: اگر علومش را مطابق نمی‌داند چگونه و از چه راهی واقعیت برای او ثابت می‌شود

٨. با توجه به مبنا (ستون ١) اشکال مرتبط با آن را در (ستون ٢) تعیین کنید. ١٦٤

اشکال	مبنا
العلم بالمعقول في الأزل لا يتلزم وجوده في الأزل بوجوده الخاص به	إن للماهيات الممكنة ثبوتًا علمياً يتبع الأسماء والصفات
القول بشبه المعدومات باطل.	أن الأشياء بأسرها حاضرة بوجودها عند تعالى
القول بأصلية الوجود ينفي أي ثبوت للماهية قبل الوجود	إن للماهيات ثبوتًا عينياً في العدم وهي متعلق علمه قبل الإيجاد
لازمه خلو الذات عن الكمال العلمي.	إن لذاته تعالى علمًا بذاته دون معلوماته

* الماهيات الممكنة المعلولة موجودة فهي واجبة الوجود و وجوبها بالغير إذ لو كانت بالذات لم يتحج إلى علة والعلة موجودة واجبة و وجوبها إما بالذات أو بالغير وينتهي إلى الواجب بالذات؛ لاستحالة الدور و التسلسل. ١٩٤

٩. هر یک از عبارات «إذ لو كانت» و «لاستحالة الدور» دلیل بر چیست؟

إذ لو كانت: دلیل بر واجب بالغير بودن ممکنات موجوده است. لاستحالة: دلیل بر ینتهی الى الواجب بالذات است.